

1864

De danske elever skal deltage på lige fod. Det er formålet med kulturmødet. De sidder i klasseværelset. Læreren kommer ind, studser et øjeblik da hun ser os. Er blevet informeret om at vi er der ”...men jeg blev alligevel overrasket da jeg så jer. Og jeg tænkte, bare jeg ikke skulle undervise i kolonihistorie. Men det det optager størstedelen af vort pensum” siger hun efterfølgende. De afrikanske elever, markerer, svarer på spørgsmål, stiller spørgsmål. De danske elever sidder alle bøjet hen over bordet og skriver. I deres dagbog. Om deres personlige oplevelser og følelser i forbindelse med opholdet i Afrika. ”Det er ubehageligt for os...at skulle høre om. For det er jo faktisk fundet sted.

Ved I hvornår kolonier blev frie

Nej

1964 siger jeg

Nå...1864 – det er ikke så længe siden ...

1964 siger jeg

Jeg ved ikke en dyt om historie...men det her har jo fundet sted. Og det synes jeg er hårdt at høre om. Hvordan de hvide undertrykte de sorte. Hun undskyldte også at hun underviste i det...og det var faktisk ubehageligt. Men hun sagde jo også at det ikke var vores skyld, at vi ikke kunne gøre for hvad vores forfædre havde gjort. Så det hjalp da lidt.

For vi er jo ikke kommet her for at undertrykke de sorte, og det kan jeg ikke lade være med at tænke på om de måske tænker”, siger en gruppe af pigerne efter timen

I selvbiografiens skygge

Ulla Ambrosius Madsen
RUC

Globalisering, Skole og Ungdom

- Etnografiske sammenligninger af ungdom og skole – på tværs af Europa, Asien og Afrika.
- Studier af unge i 10,11 og 12 klasser Danmark, Sydkorea og Zambia
- Kulturmøderejser til Afrika og Asien

Motivations-skepsis

Arven fra positivisme og behaviorisme

- Reducerer kompleksitet

Følelsen af sikkerhed og kontrol i en forudsigelig verden

- Påtvinger virkeligheden kausalitet

Styringsteknologi – adfærdsteknologi

værktøjskasse - redskaber

Kulturmøderejser

Globalt medborgerskab

Global dannelse

Mellem-menneskelig forståelse

At være del af en fremmed kultur

At få viden om verden

At deltage på lige fod i skole og hverdag

Den hvide gave

Jeg synes selv at det at jeg kommer herved....jeg elsker at se dem spærre øjnene opnår vi går på gaden...alle de børn stopper op og samler sig i store grupper omkring os...de står og kigger, de er helt fascinerede. Det er fantastisk. Så tænker jeg, at de jo får glæde af at se en hvid.

Ja, vi giver dem sæbebobler og balloner, og de bliver bare så glade. Det er fantastisk. At de hvor fascineret de er af sæbebobler....den begejstring...det er fantastisk.

Ajj...nu kommer jeg måske til at lyde som...men vi er en gave for dem

Ja, vi er en gave for dem. At se hvor fascineret de bliver af at se os....vi giver dem en gave som de ikke får så tit, ligesom de er gaver for os. Jeg ville bare gerne kunne give dem noget...men det

Proteiner

- Dreng: Hvordan kan det være at jeres elever er så store...og vi er så små?
- Dreng: Vi får mad, men vi vokser ikke.,
- Dreng: Det er fordi maden er uden næring.
- Dreng: Vi får Mgali, der er lavet af majs, men ikke den rigtige majs, det er majspulver. OG så bønner. Men ikke særlig meget. Det får vi hver dag. I får kød – gør I ikke? Det er der proteiner i. Måske er det derfor I vokser. Og har muskler. Prøv at se på os...viser sin arm frem...vi har ingen muskler. Vi får kød to gange om året. I får det hver dag – ikke?

Nous somme tres fatigue

- Mens vi sidder og snakker, kommer et par kvinder ned fra køkkenet. "Arrrh fuck", siger én af pigerne Madlavning. De to andre fra værelset: Ajjj, ikke nu, jeg er for træt. Jeg vil sove. Jeg orker det ikke." Kvinden siger, at man venter på dem, de er gået i gang med maden. Én af pigerne. "Nous sommes tres fatigue – est nous faut rester un peau. Mai nou voulons tres bien, Nous venon dans une heure." Det siger hun til en kvinde der har arbejdet på middagen hele dagen.

Siden klokken var 5 i morgen.

Uden middagspause.

Eller mad.

Hvorfor synes jeres elever ikke det er relevant når vi underviser

- Det er den ugentlige prøve, mandag eftermiddag. De danske elever skal deltage. For de skal være her på lige fod, som de siger. Det er en vigtig del af kulturmødet. Efter 10 minutter går de danske elever ud af klasseværelset med prøven. Sætter sig på græsplænen uden for, snakker sammen og arbejder med prøven. De afrikanske elever er inde i klasseværelset. De har deres uniform på. Det har de danske elever ikke. De sidder med bare ben og arme. I solen. Udenfor. På græsplanen. Som de afrikanske elever ikke må færdes på. ”: De er jo trænet til det korrekte svar. Som i matematik. De her ting...civics kunne man jo godt have mange meninger om, men det lærer de ikke. Man har ikke retten til at være individualist her. At man godt kan diskutere ting. De er ude af stand til at klare sig selv. Det kan godt være de er langt fremme fagligt, men de kan jo ikke klare sig selv.” Siger læreren. Inde i klasseværelset tysser læreren på dem. Det hører de ikke. Jeg er blevet siddende, ”Hvorfor synes jeres elever ikke det er relevant, når vi underviser?” spørger en lærer.

De

De lugter ud af munden

De lugter som våd hund

De er ikke så udviklede

De er ikke så selvstændige

De er ikke så modne

De ser op til os

De tilbyder os

De kan ikke tænke selv

De er ikke reflekterede

De er ikke ligesom os

De kunne lære noget af vores kritiske tænkning

Disse historier fortæller en anden historie om ungdom uddannelse og læring:

- end den motivation ville fortælle.

Paradokser, konflikter, det omvendte, det flertydige , det mangfoldige.

Det skønne **og** obskure

Det gode vilje **og** dens omslag.

Glæden **og** desperationen

Håbet **og** angsten

Storhed **og** fryg

Pædagogikkens Andet

Paradokser, konflikter, det omvendte, det flertydige , det mangfoldige.

Det skønne **og** obskure

Det gode vilje **og** dens omslag.

Glæden **og** desperationen

Håbet **og** angsten

Storhed **og** frygt

When a country falls in love with itself.
National narcissisme and complacency

Bjarne Våga: Historiker og kunstner.